

VOL. I Tammikuu N:o 1
1909

SPIRITISTI

SPIRITUALISTINEN AIKAKAUSIKIRJA SPIRITISMIÄ JA
SITÄ LÄHELLÄ OLEVIEN PSYKILLISTEN KY-
SYMUSTEN KÄSITTELYÄ VARTEN

TOIMITTAJA
JALO KIVI

Mitä on haudan tuolla puolen?
Mikä odottaa meitä n. k. kuoleman jälkeen?
Näitä kysymyksiä valaisee spiritismi.

SPIRITISTI

„Ja sitte pitää tapahtuman, että minä tahdon vuodattaa minun Henkeni kaiken lihan päälle; ja teidän poikanne ja tyttärenne pitää ennustaman, teidän vanhimpanne pitää uneksunan ja teidän nuorukaisenne pitää näkyjä näkemän”.

Joelin kirjan 2: 28.

Spiritualistinen aikakauslehti spiritismiä ja sitä lähellä olevien psykisten kysymysten käsittelyä varten.

VOL. I

HELSINGISSÄ, TAMMIKUUN 15 P:Ä 1909

N:o 1

Lukijoille!

Arvoisa lukija! On löytynyt arvoitus, joka on antanut ihmiskunnalle hamasta sen lapsuudesta asti syvää ajattelemisen aihetta. Kaikki ovat tavallansa koettaneet etsiä vastausta tähän arvoitukseen, mutta suurin osa on vastausta etsiessään haparoineet kuin sokeat pimeässä — ainoastaan jotkut harvat valitut ovat jonakin innostuksen hetkenä saaneet aavistusta siitä — mutta kukaan ei ole löytänyt täydellistä selitystä arvoitukselle — kaikki ovat haparoineet vastausta kaukaa kun se on ollut likeltä löydettävissä. Se arvoitus on: *mitä piilee haudan takana*; mikä odottaa meitä haudan tuolla puolien —? Emmekö koskaan saa vastausta näihin kysymyksiin, jotka niin läheisesti koskevat meitä kaikkia? Omaisistamme ja ystävistämme katoavat yksi toisensa jälkeen näkyvistämme — kun ainoastaan ränsistynyt kuori jääpi jäljelle. *Mihinkä he menevät? Vieläkö heille jatkuu elämää — ja jos jatkuu niin minkälaista?* Emmekö mielellämme tahtoisimme luotettavaa vastausta näihin kysymyksiin, jotakin tietoa siitä elämästä, johonka meidätkin ennenpitkää muutetaan!

Silta sinne yli on jo tehty! Spiritismi on nostanut verhoa joka peittää henkimaailman salaisuutta. Sieltä loistaa ihmettelevää ihmiskuntaa vastaan uusi, kirkas, valo luoden toivoa, rauhaa, levottomiin ihmisrintoihin. Tämän valon tulkitsijana tahtoo tämäkin lehti olla suomalaisille.

Ihmiskuntaa uhkaavaa materialismia vastustamaan on ilmestynyt henkisiä, spiritualistisia liikkeitä. Näitten liikkeitten joukossa on spiritismillä nykyään jo tunnustettu sija. Spiritismi perustuu — niinkuin luonnontieteetkin — taktillisille ilmiöille luonnossa; nämät ilmiöt ovat kuitenkin omituisempia ja tavallisesta „jokapäiväisyydestä” poikkeavimpia, joita ei voida selittää tavallisten tunnettujen luonnon lakien mukaan ja jonka tähden niitä myöskin on otettukin epäilyksellä vastaan. Ilmiöt on kuitenkin tutkittu monen monitui-

seen kertaan ja näitten ilmiöitten todellisuus todistettu niin luotettavaksi, että niitä *täytyy pitää* todellisina, yläpuolella kaikkien epäilyksien.

Vaikka spiritismiä vielä täytyy pitää alkupäässä kehitystään, niin on se jo kuitenkin meille avannut tutkimusaloja, joista tuskin on ollut aavistustakaan. Se on opettanut meille, että löytyy vielä, paitsi aistillista „meidän maailmaamme”, myöskin yliaistillinen, vaikkei silti yliluonnollinen” maailma, joittenka välillä on olemassa alituinen vuorovaikutus; se näyttää meille, että molempia hallitsee sama suuremoinen „laillisuus”, sama lahjomaton oikeus, jonka toiminta näkyy kaikessa — vaikkakin „meistä päin” emme voi niin tarkoin seurata tätä toimintaa. Spiritismi antaa meidän vielä silloin tällöin heittää silmäyksen yliaistillisiin piireihin, siihen elämään johonka mekin ennemmin tai myöhemmin tulemme; se vetää olemassaolonsa hämärää kysymystä miettivää ihmishenkeä puoleensa totuutta kohden ja antaa sille voimia taistella niitä vastuksia vastaan, joita ennakkoluulot ja väärinkäsitykset ovat tielle luoneet.

Materialistinen maailman katsomus, — jolla ei ole parempaa tarjottavana aineen kahleissa kituvalle hengelle kun intohimojen tyydyttäminen tässä elämässä ja sitte tyhjyyttä tämän jälkeen, kamppailee epätoivoista taistelua, eikä säästä ivan ja parjauksen myrkyllisiä aseita — mutta juuri sentähden tuleeikin kuolemattomuusopin taistelijain olla varustettuna, ei ainoastaan rakkaudella ja kärsivällisyydellä, vaan myöskin *todistuksilla*. Mikään ei vaikuta niinkuin todistettu tosiasia ja tällaisia todistuksia voi spiritismi tarjota loppumattomiin.

On jo aika, että meilläkin uskalletaan ryhtyä vakavampaan vastustukseen yhä kasvavaa, ihmishengelle turmiollista materialismia vastaan. Kirkko ei tähän vastustustyöhön nykyisessä kokoonpanossaan kykene se kun on: „kuin valkiaksi kalkittu hauta”, kuin tyhjä kuori ilman henkeä, ilman eloa; ainoastaan kaavamaisia, henkeä kuolettavia dogmejansa on sillä tarjottavana sille, joka etsii kuolematonta hengen totuutta

Teosofinen liike on kyllä tehnyt vastustustyötä ja saanutkin aikaan vasta-virtauksia. Sen ansioksi on m. m. luettava, että säätyläispiireissäkin on alettu harrastamaan henkisten ilmiöitten tutkimuksia — niinkuin Psykillinen seura on tehnyt — mutta nämät harrastukset ovat rajoittuneet ainoastaan määrättyihin piireihin, joista se ei ole päässyt vaikuttamaan sinne missä materialismi ankarimmin, raaimmassa muodossaan on alkanut rehoittamaan: *syviin riveihin*. Teosofia on teoreettista opetusta, jota alkeistietoa vaille olevan kansan on vaikea tajuta. Se tarvitsee käytännöllisempää, kouraantuntuvampaa opetusta kuolemattomuudesta ja henkisistä tasoista ja sellaisena opettajana voi ja kykenee ainoastaan spiritismi esiintymään ja tässä vakaumuksessa on tämä lehti perustettu.

Aavistamme kylläkin, että saamme kestää ehkä ankaroitakin hyökkäyksiä materialistisen maailman katsomuksen puoltajain ja „kirkon miesten” puo-

lelta — jotka aina yhdessä ovat ensimmäisinä olleet kaikkialla vastustustamassa henkisiä liikkeitä ja „ristiinnaulitsemista” huutamassa niille, jotka ovat uskaltaneet henkisistä asioista puhua — mutta olemme myöskin kaikesta tästä huolimatta lähteneet uurtamaan uraa uusille ilmiöille hengen maailmassa, toivoen kuitenkin löytävämmekö ystäväjoukon, joka rientää mukaan rintamaan, miehuullisesti liehuttamaan valon soihtua pimeydessä hapuileville. Me emme hae riitaa, emmekö ole tulleet repimään vaan rakentamaan. Tulemme aina työskentelemään ja toimimaan niillä tasoilla, joilla rauha ja totuus viihtyvät. Emmekö tahdo raastaa uskontoa vaan tueta ja rakentaa sitä sellaiseksi, joksi sen Ikuisen Rakkauden lähetti, Kristus, opetti ja selitti. Tahdommekö olla niinkuin „huutavan ääni” materialistisessa korvessa: „*tehkäätkö parannus, sillä Jumalan valtakunta on lähestynyt ja lähestyy yhä lähemmäksi!*” Rakkaus on suurin käsky laissa — ja se olkoon ohjeenamme.

Toimitus.

Mitä on spiritismi?

Se on suloinen sanoma totuuden etsijöille — tietä näyttävä valo pimeydessä hapuileville. Kaikkina aikoina on ihmiskunnalle loistanut totuuden valo, mutta intohimot ja aineellisuus ovat sitä varjonneet ja uskonnolliset, ahdasmieliset, suvaitsemattomat dogmit ovat peittäneet sen ihmiskunnan näkyvistä. Dogmien varjossa, uskonnon painon alla ja väärinkäytökset uskonnoissa loivat ensin välinpitämättömyyden ja sitte epäilyksen ikitotuuden löytymisestä. Materialismi sai vallan ja nukutti omattunnot, sekä peitti totuuden.

Kun ihmiskunta oli vaipunut materialismin kahleisiin antoi kaikkein Korkein kuolleitten astua esiin todistamaan ikitotuuden olemassaolosta. Henkien ääni on kuulunut, kuolleet ovat puhuneet ja totuus on astunut esiin, loistavampana kuin koskaan ennen. Totuuden ääni on sanonut: kuole, noustaksesi jälleen; synny jälleen kasvaaksesi ja kohotaksesi ylöspäin taistelujen ja kärsimyksien kautta.

Henkien oppi, spiritismi, joka astui esiin viime vuosisadan puolivälissä, on jo levinnyt yltäympäri koko maapallon. Ennakkoluulot ja eksytykset viivyttävät vielä sen eteenpäin menoa, mutta tulevaisuus kuuluu sille. Spiritismi on voimakas ja suvaitsevainen ja kunnioittaa vapaata tahtoa. Spiritismi on vapaa itsekkäisyydestä, sillä sen ainoana tarkoituksena on tehdä ihmiset onnellisiksi, se luo ihmisille levollisuuden.

Spiritismi ilmestyi oikeaan aikaan siihen pimeyteen valaisemaan, johon materialismi oli saattanut. Kun spiritismi ensin ilmestyi olivat sen ajan ajatte-

lijat kadottaneet uskonsa Jumalaan ja elämään kuoleman jälkeen, katsellen tällaisia „uskoja” menneitten barbaaristen aikakausien tuotteiksi. Ainoastaan „ihmeet” voivat enään saada heitä uskomaan — ja „ihmeitä” alkoi tapahtumaan. Spiritismi toi nähtäville ihmeitä, joita voitiin silmin nähdä ja korvin kuulla ja joita voitiin tutkia kaikilla keinoilla. Spiritismiä tukevatkin tutkimukset eivätkä mitkään traditsioonit. Maailma tarvitsi ensin tietoa siitä, josko „kuolleilla” oli jatkuvaa elämää ja tämän jatkuvan elämän todellisuuden on spiritismi luotettavasti ja kouraan tuntuvasti todistanut. Ja monesta Sauluksesta on spiritismi jo ehtinyt tehdä Paavalia.

Mutta vanha historia uusiintuu. Maailma ottaa aina tylysti vastaan hyväntekijöitensä. Sokrateksen täytyi tyhjentää myrkkymalja, Jeesus ristiinnaulittiin, Giordano Bruno ja Serveto poltettiin elävältä roviolla, Galilei heitettiin vankeuteen ja Kopernikus, nykyisen tähtitieteen isä, vältti ainoastaan kuolemansa kautta saman kohtalon. Ne, jotka esittävät jotakin uutta henkiselällä alalla, niin kuin spiritistit, eivät ole koskaan tervetulleita. Ihmiskunta on tahtonut aina itsepäisesti jäädä homehtumaan. Mutta sen on aina täytynyt lopultakin tunnustaa totuus.

Mitä spiritismi opettaa? Se opettaa, että löytyy toinen elämä, että me olemme kuolemattomia henkiä — ja tätä vastaan voivat väittää ainoastaan mielettömät. Se opettaa, että löytyy henkimaailma, jossa löytyy monta astetta, joittenka kautta henkien täytyy kehittyä ja kulkea ennenkuin he voivat päästä täydellisyyteen. „Minun isälläni on monta asuinsijaa”, kertoi Kristuskin, hän joka oli täydellisin hengistä ja ainoastaan säälistä ja rakkaudesta ihmiskuntaa kohtaan tuli sitä neuvomaan totuuden tielle.

Tutkittakoon vain! Kaikilla on vapaus tutkia. Alempain asteitten ilmiöt puhuvat pääasiallisesti ikävästä ja toivottomuudesta niille, jotka elävät himojen maailmassa — ja tämä ei kuulu hyvältä niitten korvissa, mitä varten nämä mielukkaammin tahtoisivatkin uskoa, että tällaiset vaan ovat haaveiluja, sekavien, sairaitten aivojen synnyttämiä. Mutta henkimaailma ei ole sellainen, joksi sen maailman viisus on kuvitellut, vaan sellainen, joksi sen luonnon herra aikojen alussa loi — ja sellaisena se yhä enemmän ja enemmän esiintyy meille. Väitelköön kylmä järki sen pois kuinka tahansa, niin jokaisen ihmisen sisimmässä se kuitenkin on olemassa sentähden ettei se ole mitään tyhjää taikauskoa vaan luontoon perustettu todellisuus. Jokainen aavistaa sen, ellei juuri keskellä maailman hyörinää niin ainakin keskiyön hiljaisuudessa ja vakavuudessa — eli hiljaisen, paljon opettavaisen kuolinvuoteen ääressä. Ja sitä, mitä me olemme itse nähneet, kuulleet, tunteneet ja tutkineet, ja selvien todistuksien kautta löytäneet todistetuksi, sitä emme anna väitellä itseltämme pois, vaan vaadimme toisilta enemmän itsetuntemusta. Me emme tahdo koskaan pakoittaa kelienkään meidän uskoamme, enempää kuin tahdomme tehdä siitä mitään suurta momenttia autuuden oppiin — mutta meillä on myöskin oleva rohkeutta puollustaa sen moraalista oikeutta

vakuutettuina siitä, että siinä ei löydy mitään epäkristillistä, tai orjuuttavaa — päin vastoin siinä juuri löytyy oikea kristillinen vapaus. Me uskomme sielun sisäiseen elämään ja hengen korkeampaan katsantoon jotka molemmat löytyvät kätkeytyinä tavalliseen ihmiselämään.

Se mitä spiritismi on opettanut ihmiskunnalle on lyhykäisyydessä seuraava:

„Se on todistanut ihmisen kuolemattomuuden ja henkisen avaruuden olemassa olon.

Se poistaa kuoleman kauhun, tekee tyhjäksi opin ijankaikkisesta rangaistuksesta ja asettaa tilalle ilahuttavan tiedon ijankaikkisesta kehityksestä. Se hävittää kuvittelun persoonallisesta „perkeleestä” ja laskee pahan ihmisen omaan kehittymättömyyteen.

Se kieltää halpamaisen opin syntein anteeksi annosta sijaisen kautta ja vakuuttaa miljoonien kuolemattomien henkien kanssa, että jokaisen syntisen tulee olla itse oma vapahtajansa.

Se kumoo halpamaisen kuvittelun puolueellisesta ja koston himoisesta Jumalasta ja palvelee loppumatonta, ijankaikkista ja täydellistä Henkeä, joka on Rakkaus, Viisaus ja Laki.

Se murskaa materialistis- teologisen käsityksen yhdestä taivaasta ja yhdestä helvetistä ja asettaa kaiken autuuden tai autuuttomuuden riippumaan ihmisen hengen sisäisestä hyvästä tai pahasta.

Se antaa kuolon iskun taikauskolle, sekretismille, uskonnolliselle vainolle, mutta on ystävä kaikille uudistuksille ja liikkeille, jotka tarkoittavat palvella ja jalostaa ihmiskuntaa.

Vaikka spiritismi opettaa, että totuus löytyy kaikkialla, tunnustaa se ihmisen kykenemättömyyden nähdä „kaikkia totuuksia,” eikä sentähden estä kenenkään näkökantaa. Se opettaa mutta ei pakoita kelienkään kantaansa.

Henkimaailmasta kokonaisuudessaan, sen tilasta ja asteista, ei spiritismi luo mitään teorioita, joita ei tue koetellut faktat ja vakavat selvät todistukset.

Nämä „ihmeet” jotka kaikki tapahtuvat järkkymättömien lakien mukaan, aukaisevat äärettömän alan tieteellisille tutkimuksille, joten faktoilla oleva yhdenmukaisuus tarkoittaa rakentaa totuuden uskonnon tieteelliselle pohjalle.

Spiritismi on voimakas keino ohjaamaan ihmisiä hyveisiin; se yhdistää kuoleman kautta erotetut ystävät; se vahvistaa heikkoja ja antaa heille luottamuksen korkeampien henkien suojelukselta ja johdosta; se lohduttaa murheellisia tiedolla toisesta, paremmasta maailmasta, jossa tehdään oikeutta ja vääryys oikaistaan.

Spiritismi on kuitenkin kauheaa pahoille kuin se osoittaa, että henkien silmät näkevät ja tuntevat kaikki salaisimmatkin rikokset, sekä että kaikki rikokset täytyy sovittaa persoonallisella kärsimyksellä ja parannuksen teolla, ennenkuin paheisiin vaipunut henki pääsee täydelliseen onneen.

Spiritisteillä ei ole mitään uskontunnustusta, mutta kaikki voivat yhtyä seuraavaan yksinkertaiseen yhteenvetoon:

Minä uskon Jumalan isällisyyteen, ihmisten veljellisyyteen, hengen kuolemattomuuteen, persoonalliseen edesvastuuseen, parannuksen tekoon ja seurauksiin kaikista hyveistä tai pahuudesta, jota täällä olemme harjoittaneet. Sekä uskomme että tie on avoinna loppumattomalle kehitykselle kaikille inhimillisille hengille, jotka tahtovat kulkea hyveiden tietä.”

Spiritismi on tulevaisuuden uskonto.

Muistakaa, että kaikki mitä on aineellista, on katoovaista.

Aikakausia tulee ja menee niinkuin meren aaltoja, keisarikuntia kukistuu, maailmoja loppuu, aurinkoja sammuu, kaikki menee, kato — mutta löytyy kaksi asiaa, jotka ovat Jumalalta ja jotka ovat katoomattomia niinkuin Hän, kaksi asiaa, jotka loistavat yli kaikkien ihmisellisten kunnian osoitusten ja huomion, nämä ovat: viisaus ja hyve. Koittakaa ponnistella saavuttaaksenne nämä ja saavutettuanne ne olette Te päässeet kaiken katoovaisen yli ja saatte nauttia siitä joka on ijankaikkisesti.

Minna Canth ja spiritismi.

Otamme tähän erään kirjailijatar Minna Canth vainaan julkaiseman kirjoituksen spiritismistä, jossa hän kertoo m. m. omia kokemuksiaan. Kirjoitus on alkuun ollut painettuna „Itä-Rajalta Käkisalmen 600-juhlan muisto” nimisessä julkaisussa.

„Ei ole vielä pitkiä aikoja kulunut siitä kuin sivistyneessä maailmassa uskonnot hyljättiin ja tieteellinen tutkimus asetettiin sijaan. Oli huomattu paljon erhetyksiä entisissä totuuksissa; ne olivat johtaneet väärille poluille: sentähden koko oppi jätettiin sikseen ja ruvettiin kulkemaan toista uraa, jonka luultiin varmasti perille vievän. Tehtiin niinkuin usein ennenkin: lapsi viskattiin pois kylpyveden kanssa. Sokeata, ehdotonta uskoa seurasi täydellinen kieltämys. Ei hyväksytty enää muuta kuin minkä järki selvästi käsitti ja minkä se kouraan tuntuvalta tavalla voi oikeaksi todistaa. Jumala syöksettiin alas valtaistuimeltaan, sielun kuolemattomuus oli pelkkää harhalluuta, elämän tarkoitus se rajoittui tämän näkyväisen maailman piiriin. Aine oli kaikki kaikessa, sielu, siellulliset ilmiöt, ne olivat vaan aineen ominaisuuksia.

Mutta tätä oppia seurasi ammottava tyhjyys ja surkea epätoivo. Syvällä ihmissielun pohjassa oli uskonnolla ja ijankaikkisen elämän toivolla vahvat

juuret, joita järkipäiset väitteet eivät kyenneet kuolettamaan. Kun aineellisuuden valta oli korkeimmillaan, alkoi henkisen elämän tarve käydä kipeätä kipeämmäksi.

Silloin ilmestyi Eurooppaan yhtäkkiä liike, joka näissä kaihoisissa miehissä voitti helposti alaa. Se liike ei ollut alkuaan täältä, vaan tuli meidän maanosaamme kahdelta eri haaralta yht'aikaa: lännestä Atlantin tuolta puolen spiritismin, idästä Himalayan takaa teosofian nimellä. Näillä molemmilla liikkeen eri haaroilla on suuri yhtäläisyys, vaikka ovatkin keskenään riidassa, aivan kuin kaksi eri lahkoa samassa kirkossa.*) Molemmat he lupaavat selvittää elämän ja kuoleman salaisuudet, molemmat he pyrkivät repimään alas sen verhon, joka erottaa tulevan elämän tästä nykyisestä, ajallisesta, molemmat rakentavat yhteyttä henkimaailman kanssa ja molempien oppien lopulliset johtopäätökset ovat pääasiassa samat, joskin teosofian tieteellinen järjestelmä on laveampi, kypsyneempi, seikkaperäisempi ja kauemmaksi ulottuva. Yhteistä on näillä liikkeillä sekin, että molemmat esiintuovat ilmiöitä, jotka osoittavat nykyisen tieteen vajavaisuuden ja järkipäisten johtopäätösten mitättömyyden. Sillä näitä eriskummallisia ilmiöitä ei enää auta kieltää, ei senkään nojalla, että joskus on huomattu petollisuutta tai muuta väärinkäytöstä sillä alalla harjoitettavan. Ja otaksuttakoon niiden selitykseksi fyysiset tai psyykkiset tai n. s. ylenluonnolliset syyt, se ainakin pysyy kumoamattomana tosiasiana, ettei tiede vielä nykyisellä kannallaan pysty niitä ratkaisemaan.

Mitään ylenluonnollista ei näissä ilmiöissä kuitenkaan löydy, vaikka ne meidän kehittymättömän ymmärryksemme mukaan siltä näyttävät, — niin väittävät sekä spiritistit että teosoofit. Kaikki tapaukset ovat vallan luonnollisia, eikä mitään ihmeitä. Mutta luonnon lakia on olemassa, joita me emme vielä tunne, luonnon voimia löytyy, joista emme vielä mitään tiedä, ja ominaisuuksia, kykyjä tai oikeammin kykyjen aineksia löytyy ihmissielussa, jotka voivat herätä eloon, kasvaa ja kehittyä, otollisen tilaisuuden ilmestyessä.

Teosofia on epäilemättä tieteellisesti perusteellisempää kuin spiritismi vielä nykyään on. Mutta koska se vaatisi paljon laajempaa esitystä, kuin minkä tilaisuus tässä sallii, jätän sen ennemmin tykkänään syrjään ja kerron siihen sijaan muutamia esimerkkiä spiritistisistä ilmiöistä.

Niitä on useita eri lajia. Muutamia kymmeniä vuosia sitten käytettiin seuraelämän hauskuutena jotenkin yleisesti n. s. pöytätanssia. Läsnäolevat istuivat jonkun pienen, keveän, mieluummin kolmijalkaisen pöydän ympärille ja asettivat sormensa sen laitaan niin että vierustoverien sormet toisiaan koskettivat. Eipä aikaakaan, niin pöytä rupesi kohoilemaan, pyörimään ja vastauksia naputtelemaan. Mutta meediat, eli toisin sanoen, henkien välit-

*) On kyllä ollut riitoja muutamista periaatteellisista kysymyksistä liikkeen alkuaikoina, mutta nykyään ei erimielisyyttä ole huomattavissa kun ollaan molemmin puolin kehittymässä.

„Spiritistin” toimitus.

täjät, saivat näitä naputuksia toimeen ilman pöytiäkin, niitä kuului vaan ympäristöstä, milloin mistäkin kolkasta. Näitä tällaisia meedioita kuitenkin löytyi aniharvassa, jonka tähden ne eivät tulleetkaan yleisemmin tunnetuiksi.

Sittemmin on jo otettu pitkä askel eteenpäin. Pöytäin naputukset olivat kuitenkin hankalat toimeensaada ja vastaukset kävivät hitaiksi, kun joka kirjaimesta oli aakkosjärjestyksessä selvä otettava. Nyt on keksitty paljon yksinkertaisempi ja mukavampi keino henkipuhelulle. Suurehkolle paperilevylle piirretään kirjaimisto, mieluummin aakkosellisessa järjestyksessä, ympyrän muotoon esimerkiksi, kirjaimet jonkun matkaa toisistaan. Ryyppyylasi asetetaan kumoon ympyrän keskeen ja meedio ynnä joku muu henkilö pitävät toisella kädellään varsin keveästi lasista kiinni. Kysymys tehdään ja lasi alkaa liikkua kirjaimesta kirjaimen: joku kolmas henkilö panee ylös kirjaimet ja kun lasi pysähtyy, on vastaus valmis. Huomattava on, että toinen lasin pitäjistä välttämättä tulee olla meedio, muuten ei järjellisiä vastauksia saada, vaikka lasi kyllä voi liikkua siltä. Näitä meedioita ei kuitenkaan löydy niin harvassa kuin edellisiä. Allekirjoittaneen tuttavapiirissä, joka ei ole varsin suuri, on kokonaista 9 henkilöä, jotka ovat enemmän tai vähemmän medioiksi kelpaavia.

Näytteeksi panen tähän muutamia vastauksia, joita edellä mainitulla tavalla olemme saaneet.

Uuden vuoden päivänä kehoitimme muun muassa henkeä sanomaan meille jotain tälle uudelle vuodelle.

Vastaukseksi tuli:

„Elämän onnen etsijöitäkö teissä tapaan? Suurempaa toki, jalompaa on henkisten avujen kehittäminen.”

Eräänä iltana sen jälkeen pyysimme henkeä sepittämään meille jonkun runon ja saimme seuraavan:

„Naisten kanssa käyn kinahan,
Miesten kanssa sanasotaan,
Kuljen kylä, käyn taloja,
Etsin kykyä, haen hyvettä,
Löydänpö, tapaanko, tiesi herra.”

Ja toisen kerran kun teimme saman pyynnön, tuli näin kuuluva ruotsinkielinen värssy;

„Dygdens solsken, lastens hvimmel,
Eviget ve och evigt väl,
Framtid, helvete och himmel
Väksa ur vår egen själ.”¹⁾

¹⁾ Mukaellen: Hyve, onnen päiväpaiste.
Pahe, tuska, helvetti
Tulevaisuus, autuusloiste —
Sielumme ne kasvatti.

Olen tahallani kertonut juuri nämä runon muodossa olevat vastaukset, syystä että ne mielestäni ovat merkellisimmät. Sillä ei kumpikaan niistä, jotka kummallakin kerralla olivat lasissa kiinni, ole vielä elämässään voineet ajatuksiaan runoasuun pukea. Eikä läsnäolleista liioin kukaan muistanut ennen kuulleensa tai lukeneensa yllä olevia värssyjä, vaikka tietysti ei voi takaukseen mennä, ettei niitä mahdollisesti kuitenkin löytyisi jossain painettuina. (Jatk.)

Spiritistinen mediumi Helsingissä.

Viime vuoden toukokuun alussa oli Helsingin yleisöllä harvinainen tilaisuus itse nähdä ja kuulla jotakin sellaista, joka ei ole tavallisten ihmisten jokapäiväistä kokemusta. Täällä kävi silloin Englantilainen spiritistinen mediumi eli välittäjä hra Peters (lue: piitos).

Hra Peters ei istunnoissa ollut missään horrostilassa vaan aivan täydessä tajunnassa. Hänellä oli kaksi spiritististä lahjaa, nimittäin psykometria ja selvänäköisyys. Psykometria (johtuen kreikkalaisesta sanasta *Psycheestä* [sielu] ja *metrein* [mitata], siis sanatarkkaan käännettynä *sielunmittausoppi*) on sellainen kyky, että sen omistaja voi kuvata ihmisten tunteita, taipumuksia, vieläpä ulko muodonkin kun hän kädessään saa pidellä jotakin esinettä. Paljas esineen koskettaminen kädellään tuo hänen sielunsa silmien eteen niitten henkilöjen kuvat, henkilöjen, jotka jollakin tavalla ovat olleet tekemisissä tuon esineen kanssa. Nuo henkilöt saavat olla eläviä tai kuolleita.

Selvänäköisyys taas on kyky mitään esinettä koskettamatta tai ilman minkäänlaista aistillista välityskeinoa nähdä semmoista, mitä ei tavallisella silmällä voi nähdä. Kun esim. selvänäköinen henkilö tulee huoneeseen, jossa joku on kuollut, näkee hän vainajan aivan sellaisena kuin tämä kuollessaan oli.

Mielenkiinnolla katseli ja kuunteli hra Petersin psykometrisen lahjan kehitystä. Tämän kirjottaja oli vaan saapuvilla yhdessä ainoassa istunnossa, joita kaikkiaan oli kahdeksan, eikä siis näkemistään ja kuulemistaan voi selostaa kaikkien näitten istuntojen kulkua. Mutta kun ne pääasiassa olivat samallaisia, riittänee ainoastaan yhden selostaminen.

Hra Peters seisoi pöydän takana. Pöydälle oli yleisö tuonut suuren joukon kaikenmoisia esineitä. Kun mediumi otti jonkun niistä käteensä, kysyi hän tavallisesti?

„Onko tämä kuulunut elävälle vai kuolleelle?”

Jos esineen silloinen omistaja itse oli läsnä, tiesi hän useinkin sanoa, oliko tuo entinen omistaja elävä vai kuollut.

Mediumi olisi kysymättäkin saanut selville tuon asian, mutta hänen omien sanojensa mukaan olisi pitänyt „kaivaa syvemmälle”, ja se työ olisi vienyt enemmän aikaa.

En rupea tässä kertomaan, mitä kaikkia esineitä mediumi otti käteensä, ainoastaan 4 tai 5 ehti hän ottaa, sillä hän käytti vaan noin puoli tuntia psykometrisen kykynsä näyttämiseen; toisen puolen tuntia omisti hän selvänäköisyyskuvauksiin.

Kun hra Peters otti jonkun esineen käteensä, kertoi hän seikkaperäisesti esineen entisen omistajan luonteen ja ulkonäön. Sitten kysyi hän:

„Onko asia niin?”

„On”, kuului aina vastaus, kunhan vaan esineen tuoja oli kuulijakunnassa.

Muistan esim. kun hra Peters otti pöydältä käteensä suomalaisen raamatun. Hän kuvasi tarkasti sen omistajan luonteen ja sanoi, että kirja oli ollut idässä päin. Niin olikin laita. Kirjan nykyinen omistaja oli perinyt sen sisältään ja tuonut mukanaan Pietarista.

Kun mediumi oli siirtynyt selvänäköisyyskuvaukseen, katsoi hän vaan arviokaupalla johonkin kuulijakunnassa olevaan henkilöön. Kerrankin valitsi hän kokeilunsa esineeksi vanhahkon naisen. Tuntui ihmeelliseltä kuulla, miten mediumi aivan kuin kirjasta lukien tiesi puhua niitten henkilöjen, elävien ja vainajien, joitten kanssa nainen oli ollut tekemisissä, ominaisuuksista, ulkomuodosta y. m. Kuvauksensa päätettyään kysyi hra Peters:

„Onko asia niin?”

„On”, vastasi nainen kyynelsilmin.

Sanomalehdet kutsuivat hra Petersiä „ajatusten lukijaksi”. Mutta mediumi ei ollut mikään „ajatusten lukija”, sillä hän tiesi kertoa paljon enemmän kuin joku läsnäolija ajatteli tai oli ajatellut, kuten myöhemmin tuli selville. Hra Peters oli selvänäköinen ja semmoisena näki hän ihmisten — sekä elävien että kuolleitten — ilmakehät, s. o. sen hienon, eetterimäisen, mutta tavallista eetteriä paljoa hienomman aineen, joka ympäröi kaikkia fyysillisiä esineitä ja olentoja. Kun tämä ilmakehä ei henkilön kuoltua — ainaakaan pian — häviä, saattaa selvänäköinen nähdä sen yhtä helposti kuin tavallinen ihminen ympärillään olevat esineet.

Veikko.

Telepatia ja psykometria.

Telepatia.

Me elämme aikakaudella, joka tuo meille eteen yhä uusia tietoja tuntemattomista voimista, joista ei olla voitu uneksiakkaan; laeista, joista meillä ei ole ollut pienintäkään tietoa. Tällaisia uutuuksia „salatun tieteen” alalla ovat *telepatia ja psykometria*.

Telepatia on taito, jonka avulla kaksi henkilöä voivat vaihtaa ajatuksia keskenään, olkootpa vaikka kuinka pitkän matkan päässä toisistaan, tarvitsematta tähän ajatusten vaihtoon käyttää mitään sellaisia kuin kirjeitä, sähkösanomia tai telefoonia. Molemmat istuvat vain rauhassa kukin kotonaan haastellen ajatuksillaan keskenään. Ulkomailla on telepatisia kokeiluilla saatu aikaan ihmeellisiä tuloksia — jotka avaavat arvaamatonta tulevaisuutta ihmiskunnalle. Ajatus, joka on syntynyt aivoissa järjellisen tahdon vaikutuksesta, on voima, jota voidaan muuttaa huoneesta huoneeseen atomien eli molekyylien väreilyn kautta. Koko avaruus on täynnänsä ainetta, jota sanotaan eetteriksi; tämä eetteri on se „välittäjä”, jonka kautta ajatus vaikuttaa. Ajatus vaikuttaa eetteriaaltoja, jotka tahdolla saatettuna liikkeeseen määrättyyn suuntaan, jatkavat aaltomaista liikettään, siksi kuin saavuttavat rannan, joka vastustaa etenemistä. Täydellisen käsityksen telepatiasta saa kuin ajattelee langatonta sähkölennätintä, joka myöskin perustuu tähän n. k. vibrationi lakiin — sillä eroituksella vain, että telepatia on psykillisesti sitä mitä sähkölennätin (telegrafi) on fyysillisesti. Matkan pituus ei rajoita telepatisia tiedonantoja. Sitä voi ulottaa läpi avaruuksien toisillenkoinkin „maapalloille”, — ja sillä voidaan olla yhteydessä henkimaailmankin kanssa.

Englantilainen Mr. Stead, „The Review of Reviews” lehden toimittaja, joka on itse erinomainen „telepatisti”, ehdoitti jo noin kymmenkunta vuotta sitte, että perustettaisiin telepatinen keskustuimisto, jossa kykenevät „telepatistit” toimisivat välittäjinä ja siellä saisi kuulustella tietoja kaukaisilta tai kuolleilta ystäviltä. Ja kauan ei luultavasti enään tarvitse odottaa kuin tällaisia telepatia-toimistoja on toimessa.

Psykometria

on taasen taito, jonka avulla voidaan saada jonkin kappaleen vaiheista tieto. Maan ilmakehä on niinkuin jokin vanhoista kirjoitetuista pergamenteista, jonka kirjoitus on ajankuluessa hävinnyt näkyvistä, mutta jonka tutkija saa kemiallisilla keinoilla jälleen näkymään luettavaksi. Maanilmakehä on täyteen kirjoitettu mitä on sanottu, tehty tai edes ajateltukin tämän maan päällä. Tämä luotettava muistikirja on avoinna kaikille psykillisille, jotka voivat siitä lukea niinkuin argeologit lukevat vanhoja pergamenteja. Astralivalo valo-

kuvaa kaiken astrali-ilmakehään, joka täyttää kaiken avaruuden. Mutta maa ei omista yksin ilmakehää, vaan kaikilla on kullakin oma erityinen ilmakehänsä, joka aina vaihtuu, sillä jokainen ajatus painaa väreilevän vaikutuksensa eetteriin.

Taitava psykometri voi, ottamalla käteensä jonkin esineen, kertoa tämän esineen kaikki vaiheet aina alusta alkaen. Saatuaan käteensä jonkun meteorin kappaleen, voivat he kertoa kokonaisen maailman kehityshistorian aina sen häviämiseen saakka. On laskettu jokaisella seitsemännellä ihmisellä olevan taipumuksia psykometriaan.

Henkisistä kyvyistä on ehkä psykometria vähimmin tunnettua vielä, vaikka sanotaan, että melkein joka kolmas ihminen omaa voimia psykometriaan.

Tämän psykisen kyvyn keksiminen luetaan professori I. Rodes Buchanan ¹⁾ ansioksi. Nimitys psykometria — joka muuten ei ole kovinkaan valaiseva kysymyksessä olevalle kyvyille — käytti prof. Buchanan eräissä 1849 julkaisemassaan sanajulkaisussa ja on nimitys senjälkeen tullut yleisesti käytäntöön.

Psykometria, joka sananmukaisesti suomeksi on: „sielullista mittausta”, tarkoittaa erityistä selvänäköisyyttä taaksepäin ajassa ja tapahtumissa, eräissä henkilöissä löytyvä kyky saada vaikutteita niistä voimista, jotka ovat jonkun kappaleen kanssa olleet tekemisessä. Kirje, sormus, palanen jonkun henkilön vaatteita, maatunut luu, palanen jostakin rauniosta, meteorinkappale eli minkäläinen kappale hyvänsä kuin tämä asetetaan tässä tarkoituksessa psykometrisen henkilön käteen, saattaa hänet yhteyteen niitten voimain, olosuhteitten ja ympäristöjen kanssa, jotka voimakkaimmin ovat vaikuttaneet kysymyksessä olevaan kappaleeseen ja ikäänkuin „panoramana” esiintyvät psykometrisen henkilön henkisten silmien eteen. Psykometrisissä kokeiluissa on käytetty tapaa, että psykometrisen medion (=välittäjän) silmät ovat peitetyt ja kysymyksessä oleva kappale peitetty niin, etteivät läsnäolijat, enempää kuin välittäjäkään, ole tienneet kappaleen laatua tai kokoonpanoa.

Paremmaksi selvitykseksi mainittakoon tässä muutamia esimerkkejä.

T:ri B. Cyriax († 1896) huomasi, että oppilaittensa joukossa klinikassa oli kaksi oppilasta, eräs miehinen ja eräs nainen, jotka olivat erittäin herkkätunteisia, jonka tähden hän ryhtyi kokeilemaan heidän kanssaan saadakseen selville omaisisivatko he taipumuksia psykometriaan. Kokeilut onnistuivat hyvin. Miehisen oppilaan kämmenelle kaadettiin muutamia tippoja hänelle tuntematonta rohtoa (tinctura arnicae), ja naisen käteen erästä toista rohtoa (tinct. Specaruanhae). — Molemmat kuvasivat vaikutelmat niin selvästi, että toiset ylioppilaat, jotka eivät tienneet minkälaisia rohtoja professori oli käyttänyt, heti tunsivat rohdot näistä kuvauksista. Mutta siinä ei ollut vielä

¹⁾ Kuollut Jouluk. 26 p:nä 1899.

kaikki. He kertoivat ja kuvasivat vielä seudut, joissa ne kasvit olivat kasvaneet, joista rohdot olivat valmistetut (Arnicaelle Thyringervald lähellä Inserburgia ja Ipecacuanhalle erästä troopillista seutua), niin maantieteellisen tarkasti, että kuulijat melkein luulivat olevansa siellä. Professori teki näitten kanssa useita kokeita, jotka kaikki onnistuivat hyvin. Nainen harjaantui niin herkäksi, että voi koskettaessaan jotakin korkkia rohtopulloissa, vällan tarkasti kertoa rohdon vaikutuksen elimistöön. Eräs lääkäreistä klinikassa asetti m. m. hänen käteensä palasen käytettyä sideliinaa — ja kohta kertoi hän eräästä rautatienteiyömiehestä, niistä vammoista, joita tämä oli saanut, tapaturmasta, paikan jossa tapaturma oli sattunut sekä senjälkeen tehdyn leikkauksen.

Eräs T:ri Bloede oli Texasista saanut kaksi erään naisen automaattisesti valmistamaa piirrosta, osat kuvioita, osat kirjaimia. Nämät piirrokset asetettiin kirjekuoriin, suljettiin kuori sinetillä ja annettiin eri tilaisuuksissa kolmen psykometrisen henkilön käsiin ja kaikki kolme saivat samallaisia vaikutteita, vaikka keliäkään heistä ei ollut aavistustakaan mitä kuoret sisälsivät.

Professori Buchanan, joka kokeili satojen herkkätunteisten naisten kanssa ja erittäinkin vaimonsa kanssa, tuli hämmästyttäviin tuloksiin. Kiviliuska jostakin hindulaisesta haudasta, tai marmorikappaleet useammista rannioista Kreikassa, saivat psykometriset henkilöt tarkasti kertomaan rakennuksista, joita oli ollut läheisyydessä, elävistä olennoista, jotka läheisyydessä olivat oleskelleet — niin pian kuin he ottivat näitä kappaleita käsiinsä tarkoituksella saada niistä vaikutteita. Pala paperia jostakin kirjeestä sai hänet kohta yhteyteen kirjeen kirjoittajan kanssa; palanen jostakin laivahylystä oli kylliksi saattaakseen hänet näkemään ja kuvaamaan kauheat kohtaukset laivan haaksirikossa.

Professori W:m Denton on muutamia vuosia sitte julkaissut laajahkon teoksen selvänäköisyydestä ja psykometriasta nimeltä „The Soul of Things”. Tässä kertoo hän ollessaan eräällä geologisella tutkimusretkellä, olleensa tilaisuudessa näkemään meteorikiven putoamisen ja onnistui kaivamaan sen ylös maasta kun se oli vielä lämmin ja saamaan siitä kappaleita mukaansa. Joku aika myöhemmin jakoi hän erään kappaleen kahteentoista osaan, jotka hän suljetuissa päällyskuorissa lähetti kotimaahan yhtämonelle psykometriselle henkilölle. Vaikka kukaan näistä ei tiennyt pikku pakettien sisältöä — tarkoitus oli heille mainittu — niin lähetti yksitoista näistä paketit aukaisematornina takaisin, kaikki yhtäläisesti selittäen, mitä he olivat tunteneet pitäessään näitä käsissään. Vaikka kaikki asuivat hajallaan toisistaan, eri paikkakunnilla, ilman minkäänlaista yhteyttä keskenään, niin kertoivat he kaikki taivaan kappaleista, jotka äkkiä olivat joutuneet hävitykseen kaikkine kasvineen, eläimineen ja ihmisten kaltaisten olentojen kanssa, jotka viimeksi mainitut olivat kehittyneet materiaruumiinsa puolesta niin hennoiksi, että ne,

jotka häviön aikana elivät planeetan pinnalla, olivat vaikeat eroittaa henki-maailman olennoista. Muutamat psykometriat olivat kykeneviä kertomaan koko planeetan kehityshistorian aina katastroofiin asti, joka hajoitti meidän aurinkomme ympäri pyöriväksi kappaleeksi, jotka Marraskuussa sattuvat maan radalle.

Ylläolevat esimerkit riittänevät selittämään mitä psykometria on.

Vaikea on täysin tyydyttävästi vielä selittää kuinka n. k. elottomat kappaleet voivat aikaan saada tällaisia herkkiä tunnelmia ja vaikutteita. Tiede on kuitenkin todistanut, että kaikista kappaleista, sekä elottomista että elollisista tapahtuu valosäteilyä. Voipi olla, että nämät valosäteilyt vaikuttavat lähimmässä ympäristössä oleviin kappaleisiin, kyllästyttävät niitä, niin sanoaksemme. Mahdollisesti ovat herkkätunteiset henkilöt alttiimpia ottamaan vastaan näitä säteilyjä ja tuntemaan niitten kappaleitten vaikutuksia, jotka ovat säteilyllään „kylästyttäneet” kysymyksessä olevaa kappaletta.

„Salainen Posti” Intiassa.

Englantilaisilla on ollut Indiassa ratkaistavana eräs arvoitus, jota he eivät ole, huolimatta kaikista ponnistuksistaan, kyenneet ratkaisemaan. Jokainen, joka on ollut Indiassa, tietää, että kaikki tärkeimmät tapaukset, jotka tapahtuvat kaukaisilla alueilla, ovat alkuasukkailla jo kauan ennen tiedossa, ennenkuin hallitus saa minkäänlaista ilmoitusta — vaikka hallitus on koettanut erityisillä keinoilla jouduttaa tiedonantojen saapumista.

Tämä „salaisen postin” vaikutus tuntui erittäinkin Sepaye-kapinan aikana. Tapahtumat, jotka olivat tapahtuneet satojen penikulmien päässä, tiedettiin basaareissa useinkin jo monta päivää ennen, ennenkuin hallitus sai mitään tietää. Hindut itse kertovat — jos he ylimalkaan puhuvat tästä „salaisesta postista” — että se ei riipu hevosista eli ihmisistä, enempää kuin mistään erityisestä signaali-systeemistäkään, vaan se on jonkinlaista „ajatus-ten vaihtamista”, jonka kanssa he ovat yhtä tuttuja kuin Europalaiset telegrafin kanssa.

„Salainen posti” on todellisuus, jonka takaavat kaikki Indiassa eläneet — mutta vieläköön eivät Europalaiset ole keksineet sille muuta selitystä kuin sen, jonka hindut itse ovat antaneet.

Perhe-telepatia.

Eräs kauppamatkustaja kertoo vaimonsa kanssa keksineensä omituisen keinon olla yhteydessä keskenensä. Mies kertoo tästä:

„Olla yhteydessä toistensa kanssa postin välityksellä on pitkälistä ja sähkösanomain vaihto tulee liian kalliiksi. Me olemme sensijaan löytäneet keinon, joka säästää meiltä sekä posti- että sähkösanomamaksut. Minä voin olla missä osassa maanpalloa tahansa ja kuitenkin menen minä joka ilta kotia kello 10, jossa viivyn noin puoli tuntia, toisinaan kauemminkin. Kuinka minä tämän voin? Se käy vallan helposti ja yksinkertaisesti. Samalla kellolyönnillä menee vaimoni saliin, sulkee oven, asettaa kaksi istuinta vastatusten, istuu toiselle ja sulkien silmänsä keskittää kaikki ajatuksensa minuun. Minä menen huoneeseeni hotellissa, sammutan tulen ja sulkien silmäni kohdistan kaikki ajatukseni kotia ja erittäinkin vaimolleni ja yhdessä kädenkäänteessä olen minä istuvanani vaimoani vastapäätä pienessä salissamme.

Täysin ymmärretty keskustelu syntyy välillämme, vaikka ei ääneensä lausuta yhtään sanaa. Vaimoni kertoo minulle kotioloista, kuinka lapset voivat, omasta terveydestään, joka jo vuosia on ollut horjuvaa, sekä huolistaan, toivoistaan ja suunnitteluistaan. Tällainen henkinen sähkösanomainvaihto on meillä ollut jo kaksi vuotta käytännössä ja se on työskennellyt aina paremmin ja paremmin. Tuhansia kertoja olemme saaneet näin saaduille ilmoituksille ja tiedonannoille vahvistuksen näitten todellisuudesta, ja nyt me luotamme tähän yhtä täydellisesti kuin toiset luottavat kirjeellisiin tiedonantoihin. Emme kumpainenkaan ole spiritistejä ja se oli vallan sattumalta kuin me löysimme tämän taitomme”.

Eräs spiritistinen istunto Washingtonissa.

Eräs rouva Savyer piti talvella 1884 Washingtonissa spiritistisiä istuntoja, joissa henget esiintyivät aineellistuneissa, ruumiillisissa muodoissa. Näistä istunnoista kerrottiin mitä ihmeellisimpiä tapauksia, jotka vetivät yleistä huomiota puoleensa. Lopulta alettiin yleisesti vaatimaan rouva Savyeria pitämään jokin istunto tarkan kontrollin alaisena. Rouva S. suostui tähän vaatimukseen ja toukokuun 2 p:nä illalla kokoontui tähän erityiseen istuntoon 25 henkilöä, niitten joukossa kolme lääkäriä, neljä lakimiestä, sanomalehden kertoja y. m.

Edeltäpäin oli sovittu seuraavista ehdoista, joidenka vallitessa istunto pidettäisiin:

1) Mediumin tuli neljän läsnä olevain valitsemain naisten läsnäollessa riisua omat vaatteensa ja pukea yllensä toiset vaatteet jotka hänelle annettiin.

2) Mediumi antaa sitoa itsensä nuoralla, jonka hankkii neljästä herrasta kokoon asetettu kontrolli-komitea. Komitea voisi, niinkuin itse parhaiten tahtoisivat, sitoa mediumin kaulasta ja vyötäisistä ja nuorien päitä saisi pitää joku komitean jäsenistä sillä tavoin, että kohta voitaisiin huomata, jos mediumi liikahtaisi.

3) Sidelaastaria, noin 3 tuumaa pitkä ja 2 tuumaa leveä laastari, saatettiin kiinnittää mediumin suun yli, niin ettei hän voisi käyttää ääntänsä.

4) Ei mitään saataisi laulaa, vaan tulisi kaikkien olla mahdollisimman hiljaa, että voitaisiin kuulla pieninkin sirahdus kabinetissa.*)

Siitä seikkaperäisestä selonteosta, jonka läsnäollut sanomalehtkertoja istunnosta laati lehteensä „The Republican” tähän seuraavaa:

Sitte kuin kaikki läsnäolleet olivat sijoittuneet paikoilleen täytettiin kaikki ylempänä mainitut sovitut ehdot. Mediumi istui suorana tuolilla, joka oli asetettu kabinetin seinän viereen; hänen kaulansa ja vyötäryksensä oli huolellisesti köytetty nuoralla seinään kiinni ja nuoran päitä piteli eräs komitean jäsenistä, eräs etevä lääkäri. Kaikki läsnäolijat todistivat, että mediumi oli niin huolellisesti köytetty, että hän ei voisi itseään liikuttaa.

Komitea ilmoitti, että ehdot olivat kaikki tyydyttävästi täytetty. Verho kabinetin edestä laskettiin alas. Mediumi istui silloin sisäpuolella ja huoneessa oli puolinainen valaistus. Noin kahden minutin kuluttua näkyi kabinetin oviaukossa eräs naisolento, paljoa pitempi ja paksumpi vartaloltaan kuin mediumi, mustalla, hajallaan olevilla hiuksilla. Olennon tunki kohta eräs läsnäolevista herroista sisarekseen. Sanat: „minun veljeni” lausuttiin vallan selvästi. Äkkiä tuli kabinetista hento tyttönen, joka lapsellisella äänellä sanoi jotakin, mitä kertoja ei kuitenkaan oikein kuullut. Tämän olennon näkivät kaikki läsnäolijat yhtäaikaan edellisen kanssa. Nämät molemmat olennot katosivat äkkiä, jonka jälkeen esiintyi kohta eräs suuri miehinen olento, mustalla tukalla ja tuuhealla mustalla täysiparralla, puettuna sotilaalliseen univormuun. Tällä hengellä ei nähtävästi ollut mitään erityistä tarkoitusta esiintymisellään, sillä hän katosi hyvin pian.

Muutaman silmänräpäyksen väliajan jälkeen kohosi sumun tapaista kabinetin oviaukon yläpuolelle. Se muuttui pian vanhanpuoleiseksi naiseksi, joka leijaili ilmassa, lähellä kabinetin yläreunaa. Ääni kabinetista huusi nyt erästä läsnäolevaa herraa, jolla on tunnustettu asema julkisessa elämässä. Tämä meni vallan lähelle olentoa ja sanoi, että se oli hänen äitinsä. Hän kyseli hengen nimeä, aikaa koska hän oli kuollut ja millätavoin kuollut, —

*) Istunnoissa tavallisesti lauletaan ja soitetaan, niin että saataisiin kaikkien läsnäolevien tunteet ja ajatukset sopusointuun eli harmoniseraamaan.

vastaukset tulivat kaikki kolealla, haudan tapaisella äänellä ja kaikki oikein, niinkuin kysyjä itse ilmoitti.

Kun vielä muutamia samanlaisia ilmiöitä oli esiintynyt, sammutettiin kaasu, niin että huone tuli vallan pimeäksi. Silmänräpäyksessä näkyi kohta kaksi itsestään valaisevia olentoja, ihania niin ettei sanoilla voi mainita. Ne leijailivat kuulumattomasti niinkuin kaksi loistavaa varjoa huoneen poikki. Erään pöydän läheltä, joka oli seinän vieressä, nousi eräs loistava, valkoinen olento ikäänkuin lattiasta kohoten, sanoen selvällä, kuuluvalla äänellä: „Jumala teitä kaikkia siunatkoon.” Kaikki kolme olentoa olivat yhtä aikaa. Näitten jälkeen ilmestyi useampia toisia olentoja. Eräs olennoista puhutteli erästä läsnä olevaa naista, joka selitti sen olleen hänen ja monia vuosia sitte kuolleen tyttärensä hengen. Eräs nuori mies läsnä olevista nyyhkytti kuuluvasti, nähdessään kuolleen morsiamensa, joka pyysi häntä „antamaan kihlasormus Hattielle”.

Kun kaasu jälleen oli sytytetty, oli mediumi yhä samassa asemassa, huolellisesti kiinni sidottuna tuoliin sekä kabinetin seinään ja sidelaasteri piti yhä edelleen hänen huuliaan lujasti yhteen suljettuina. Se herra, joka oli koko ajan pidellyt nuorien päistä, sanoi, ettei hän ollut huomannut vähintäkään liikettä mediumissa. Mediumi oli hyvin voimaton, mutta toipui sentään pian.

Senjälkeen kuin samainen neljä henkinen komitea oli mitä tarkimmin vielä tutkinut kabinetin, nuoran ja sidelaasterin, selittivät ne, että rouva Sawyer oli täyttänyt kaikki mitä oli luvannut ja vielä enemmänkin, vaikka ehdot olivat olleet näin ankarat, sekä tunnustivat, että ilmiöt olivat olleet kerrassaan ihmeellisiä ja merkillisiä. Eräs komitean jäsenistä huomautti erityisesti, että kontrollantit eivät olleet mitään spiritististä — ja kaikkein läsnä olleitten täytyi tunnustaa, että mediumi oli tehnyt paljon enemmän kuin häneltä oli odotettukaan.

(Banner of Light).

Kirjoituksia henkimaailmasta.

Pastori B. Austin Canadassa, joka on eroitettu papillisesta virastaan sentähden, että hän selitti olevansa vakuutettu spiritismin todellisuudesta, kertoo eräessä kuukausilehdessä nimeltä „The Serman” seuraavaa:

Lokakuussa 1898 matkustin minä Chicagon kautta ja kun minun täytyi viipyä muutamia tunteja tässä kaupungissa niin päätin hakea käsiini tunnetut meediat, neidit Bangs. Käynnistäni ei oltu annettu edeltäpäin mitään

tietoa, niin että heillä ei voinut olla, ei ainakaan tavallista tietä, minkäänlaista tietoa tulostani. Eräs sisaruksista otti minun kohteliaasti vastaan, joka selitti että minun täytyy odottaa seuraavaan päivään, sillä joka tunti samana päivänä oli „ylös otettu”. Kun ilmoitin, että minun täytyi lähteä kaupungista vielä samana iltana, ilmoitti hän, että ehkä olisi mahdollista, että eräs herra, joka oli saanut lupauksen saapua klo 6 olisi estetty saapumasta ja, että voisin koettaa tulla silloin. Minä tein niin ja minut vietiin erääseen hyvin valaistuun huoneeseen, jonka keskellä seisoj pöytä, jolla oli paperia, kuvia ja pari griffelitalua. Neiti B. pyysi minua kirjoittamaan muutamia kysymyksiä, jokaisen kysymyksen eri paperiliuskalle, kääntämään nämät kokoon useampaan kertaan ja asettamaan nämät yhdessä yhtä monen kirjoittamattoman paperi liuskan kanssa kirjekuoreen ja tämän jälkeen sulkea se. Tämän tein minä sillä aikaa kun hän meni toiseen huoneeseen. Kun hän saapui takaisin, kehoitti hän minua asettamaan sulkemani kirjekuoren molempien griffelitalujen väliin ja sitomaan ne hyvin yhteen eräällä pöydällä olevalla nauhalla. Minä tein niin, vedin nauhan pitkittäin ja poikittain taulujen ympäri ja solmin ne vahvoihin solmuihin. Sen jälkeen pyysi hän minua pitämään tauluista molemmin käsin, jonka minä teinkin, sekä sanoi ettei hän tahtonut olla niitten kanssa missään tekemisissä muuta kuin ainoastaan pitää yhtä kättänsä toisen pinnalla. Sen jälkeen otti hän mustepullon, josta kaasi vähän mustetta ylimäiselle taululle sekä sanoi, että jos minä onnistuisin saada jotakin ilmoituksia niin kirjoitettaisiin se tällä musteella. Sen jälkeen asetti hän käteensä taululle ja me puhelimme noin 10 minuuttia. Äkkiä sanoi hän: „Mitä te tarkoittatte viimeisellä tervehdyksellä?”. Eräs teidän kysymyksistänne sisältää tämän muodon. Ne eivät ymmärrä teitä „Niin, sanoin minä, eräs pappismies ystäväni joukossa, joka kuoli muutamia vuosia sitte, koetti kirjoittaa muutamia riviä vaimolleen, mutta ei onnistunut. Minä tahdoin vaan tietää jos hän muisti tätä ja voisi selittää miksi hän ei onnistunut”. „Se on kyliksi”, sanoi hän”, älkää sanoko enempää”. Olimme yksinämme täysin valaistussa huoneessa. Noin 20 minuutin kuluttua sanoi hän: „Nyt minä luulen kirjeitten olevan valmiita. Onko niin? Kolme koputusta kuului ja hän pyysi minua aukaisemaan taulut. Minä irrotin auki nauhan ja löysin suljetun kirjekuoren koskemattomana, mursin sinetin ja löysin ne neljä paperi liuskaa täyteen kirjoitettuna musteella, ja neljällä eri käsialalla. Jokainen kirje oli sisällöltään ja sävyltään niin asianmukaisia sekä faktojen ja olosuhteitten mukaan, kuin mikään kirje voi suinkin olla. Ne olivat osotetu, minulle persoonallisesti, ja allekirjoitetut niitten miesten ja naisten nimillä, joille minä olin asettanut kysymyksiäni. Yhteen käännetyt kysymykset olivat yhdessä kuoren kanssa jota nähtävästi ei oltu avattu. Minä voin koska hyvänsä mennä valalle, että eivät kysymykset tai paperiliuskat eli taulut olleet pois käsistäni silmänräpästäkään koko ajalla. Mikään kuolevainen käsi ei koskenut papereihin kuoressa, ennenkuin minä sen jälleen aukaisin. Mutta kuka kirjoitti nämä kirjeet?

Eräs toinen luotettava henkilö, nimittäin kunnioitettava vanhus T:ri J. M. Peebles, kertoo seuraavaa eräästä istunnosta samojen mediumien luona.

„Kun en ollut koskaan ennen tavannut näitten naisten kanssa yhteen, päätin minä Chicagossa, palatessani eräältä matkalta Californiasta, käydä näitten luona. Menin sentähden Bangsin sisarusten asuntoon ja katseltuani hetkisen heidän mediumista tietä syntyneitä taulujaan, salin seinällä kulin minä erään sisaruksen seuraamana huoneeseen. Hän antoi minulle puhtaan paperin sanoen: „Kirjoittakaa ne kysymykset, jotka tahdotte tehdä, asettakaa ne kuoreen ja sulkekaa ne sitte.” Sen jälkeen lähti hän huoneesta. Minä olin yksin. Se oli valoisa päivä ja aurinko paistoi huoneeseen. Minä kirjoitin kysymykseni, suljin huolellisesti kuoren ja soitin kelloa. Neiti B. tuli takaisin sisään ja ojensi minulle useampia griffeli tauluja sanoen: „Asettakaa nyt suljettu kuoreen kahden taulun väliin.” Minä tein niin ja kiersin erään kautchukkinauhan ympäri, senjälkeen asetin vielä erään taulun näitten päälle ja sidoin kaikki paksulla kautchukki remmillä. Sillä aikaa kun meidän sormen päämme koskettivat tätä pakettia, sanoi hän: „Minä näen kirjaimen L teidän pääne päällä. Nyt minä näen enempi, minä näen nimen Leonard, No niin, se oli veljeni nimi, jolle minä olen kirjoittanut erään kysymyksistäni. Hän näki sen jälkeen vielä muita nimiä ja antoi minulle todistuksia clairvoyante taidostaan ja esitti minulle lämpimimpiä tervehdyksiä manalle menneiltä. Koko ajan oli kirkas auringon paiste. „Nyt ne ovat vastanneet teidän kysymyksiinne” sanoi hän. Otin pois käteni ja aukaisin taulut, mutta niille ei oltu mitään kirjoitettu. Sen jälkeen aukasin minä kuoren, ja katso, siellä oli useampia tiheästi kirjoitettuja sivuja lohduttavia tiedonantoja manalle menneiltä ystäviltä, sisältäen, ei ainoastaan vastauksia minun kysymyksiini, vaan myöskin ilmoituksia asioista, joista minulla ei ollut tietoaakaan. On huomattavaa että sulettu kuori ei ollut minun käsistäni pois, että itse asetin sen kahden taulun väliin, enkä silmänräpäyksikään ottanut niiltä pois sormiani ennenkuin minulle sanottiin, että kaikki oli valmista. Ja koko ajan paistoi aurinko kirkkaasti huoneeseen.

Yliaistillisten asiain johdosta Suomessa.

Vuonna 1885, Tammikuun 12 päivän illalla, alkoi tapahtua kummallisia ilmiöitä Efraim Martinin torpassa Ylöjärvellä. Mainittuna iltana olivat kotona ainoastaan Martinin 77 vuoden vanha vaimo, 14 vuotiaan palvelustytön

Emma Lindroosin kanssa, joka muuten oli sairalloinen ja poti rintatautia, sekä ymmärrykseltään heikkolahjainen. Silloin noin klo 9 illalla ovi yht'äkkiä lensi auki, vaikka se oli lukittu. Ja sama temppu uudistui useita kertoja vaikka Martinin vaimo lukitsi sen välillä. Samalla tuli rappaus alas seinistä, että rapisi permannolle. Aamulla kuitenkin ei huomattu mistä se olisi lähtenyt, sillä seinistä sitä ei puuttunut. Korjattaessa pois kokoontui se itse kasoihin, kun luudalla laastuna ja tuli sitä nelikon mitta täyteen.

Sittemmin tapahtui monta muuta kummallisempaa „ihmettä”, joista huhu heti levisi ympäri herättäen uteliaisuutta ja katsojia. Ilkeämieliset levittivät huhun, että vanhukset möivät viinaa ja koettivat tuommoisilla tempuilla houkutella yleisöä ja ostajia. Vaikkakin Martin-vanhukset olivat kunnollisia ihmisiä: ukko Martin kuntakokousten puheenjohtaja ja entinen koulun opettaja, jo yli seitsemänkymmenen vuotias, sai huhu kuitenkin niin suuren valan, että asianomainen nimismies katsoi olevansa pakoitettu ilmoittamaan asiasta Hämeen läänin kuvernöörille, joka taas määräsi asian oikeuden tutkittavaksi.

Antakaamme tässä todistajain puhua, kenties lienee monella hauska seurata asian menoa joka ei ole muuten siihen tutustunut.*)

Todistajain kertomukset Pirkkalan tuomiokunnan Ylöjärven käräjillä.

Gerhard Grönfors. Kuluneena Tammik. 17 p. ehtoolla oli todistaja käynyt E. Erolan ja räätäli Hellénin kanssa Martinin luona ja huomannut ensinnäkin seulan singahtavan jostakin nurkasta permannolle, jolloin Martinin vaimo makasi sängyssä, joka oli sillä suunnalla mistä seula singahti. Josko M:n vaimo nakkasi seulan permannolle tai mikä sen singautti, ei todistaja tiennyt. Tällöin ei huoneessa ollut muita kuin jo mainitut vieraat ja palvelustyttö Emma Lindroos, joka oli pöydässä syömässä kun seula singahti. Tämä tapahtui noin klo 10 aikaan ehtoolla. Tämän jälkeen alkoi kenkäpari liikkua permannolla toinen toistensa jälessä, samoin tuohinen rove ja vanha virsikirja nakkautui vasten ovea, jotta huone kaikui. Todistaja ei nähnyt kenenkään läsnä olevista vaikuttaneen näiden ilmiöiden syntymiseen ja uskoi ei ihmisten näitä liikkeitä saaneen aikaan, vaan joku tuntematon, selittämätön ja näkymätön voima oli ne vaikuttanut.

Sunnuntaina Tammikuun 18 p:nä kävi todistaja jälleen Martinilla ja kun ei kumpikaan puoliso eikä Emma Lindroos olleet huoneessa, olivat päreet, jotka seisoivat pirtin nurkassa, alkaneet hyppiä ja pyöriä toisiensa ympäri. Kaksi huoneen nurkassa seisovaa leipävirtasta alkoivat tanssia ylös lattialla ja löivät yhteen toisiaan. Martinin vaimo tuli silloin juuri sisään ja paiskasi yhtä leipävirtaista kolme kertaa permannolle, lausuen samalla: etkös ole koreesti. Tämän tehtyä laski hän vartaan nurkkaan ja kääntyi pois.

*) Tässä puheena olevat oikeuden-pöytäkirjat ovat painettuna pieneksi kirjaseksi nimeltä „Ylöjärven kuuluisat kummitusjutut”, jota olemme lähteenä seuranneet.

Tämän jälkeen hyppäsi varras vielä kolmasti ja singahti permannelle. Kaikki tämä tapahtui selvällä päivällä edellä puolisen. Todistaja tutki tarkoin nurkat, joissa leipävartaat olivat seisoneet, huomaamatta kuitenkaan mitään, jota olisi voinut luulla ilmiön vaikuttajaksi, joko salaisia luukkuja, lankoja tai muita sellaista. Todistaja sai täten sen vaikutuksen, että valansa nojalla voi vakuuttaa tämän ei tapahtuneen ihmisen vaikutuksesta, vaan jonkun ainakin todistajalle tuntemattoman ja käsittämättömän voiman tai luonnonihmeen vaikutuksesta. Hän ei myöskään nähnyt Martinin puolisoitten viinaa myyvän.

Eryityisesti kysyttyä, sanoi todistaja Martinin torpan olevan kalliolle rakennetun ja kivijalka on aivan matala, ettei mitään kellaria, jossa joku henkilö voisi kätkeytyneenä vaikuttaa mainituista liikkeitä, huoneen alla ole voitu rakentaa.

Todistajan puheen johdosta selitti Martinin puoliset, että seula singahti pöytälaatikosta, jossa sitä tavallisesti säilytettiin.

(Jatk.)

Toimituksen työpöydältä.

Ensi numeroon ehdimme kaikei jo saada kirjeitä suuremmista spiritualistisista keskustoista ulkomailla. Tällaisia kirjeitä tulee „Spiritisti” säännöllisesti sisältämään, selostaen tärkeimpiä tapahtumia spiritualistisissa piireissä.

Lehden laajuus tulee riippumaan siitä kuinka suuren kannatuksen lehti tilaajain kautta saa osakseen. Alle tämän numeron sivumäärää ei tulla menemään, mutta ylöspäin kylläkin, sikäli kun tilaajia lehdelle karttuu, aina 64-sivuseen.

Asian laatu ja tilaajain oma etu vaatii, että kaikki tekevät voitavansa saadakseen ystäviään ja tuttaviaan tilaamaan „Spiritistin”. Tällä toivomuksella lähemme nyt taipaleelle levittämään lohdutuksen evankeliumia kaikille.

Kysymyksien ja vastauksien osasto, johon asiaa harrastavat voivat tehdä kysymyksiä spiritualistisissa asioissa, tulee lehdessä pidettäväksi, ja toivomme sitä ahkerasti käytettävän.

Esitelmätilaisuuksia tullaan „Spiritistin” toimituksen puolesta järjestämään spiritismistä ja sen yhteydessä olevista kysymyksistä. Maaseudulla asuvat, jotka haluavat esitelmän pitäjää paikkakunnalleen, voivat tästä kirjoittaa toimitukselle.

Kirjoituksista, jotka tulevat seuraavaan numeroon mainitsemme: „Spiritistinen liike”, — „Eräs spiritistinen istunto Helsingissä v. 1893” — „Keisari Aleksanteri III tulo henkimailmaan”, — „Muutamia spiritistisiä havaintoja”, — „Eräs spiritistinen istunto” — „Ignoramus et ignorabimus”, — „Ilmiöitä Suomessa” y. m.

**Mitä on haudan tuolla puolen?
Mikä odottaa meitä n. k. kuoleman jälkeen?
Näitä kysymyksiä valaisee spiritismi.**

SPIRITISTI

Spiritualistinen aikakauslehti spiritismiä ja sitä lähellä olevien psyyllisten kysymysten käsittelemistä varten — on kaikkien tilattava, jotka tahtovat kuulla **lohdutuksen evankeliumia**, — niitten, jotka pelkäävät sitä muutosta, jota kuolemaksi sanotaan.

Tilaushinta on: koko vuodelta 5: —; puolelta: 2: 60 ja neljännekseltä: 1: 40 postimaksuineen, ja saadaan tilata kaikista postitoimistoista, asiamiehiltä, kirjakaupoista sekä suoraan toimitukselta osoitteella: *aikakauslehti „Spiritistin” toimitus, Helsinki.*

Näyttäkää tätä lehteä naapurillennekin ja kehoittakaa tilaamaan. Tilausten kautta tuetaan **sen valon levittämistä** mihin tämä lehti on ryhtynyt.

Näytenumeroja lähetetään pyynnöstä?

Luotettavia asiamiehiä otetaan lehdelle kun ilmoittautuvat toimitukselle.